

Sygn. akt I ACz 1682/12

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Iwona Biedroń (spr.)
Sędzia SA:	Aleksandra Marszałek
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z wniosku: **(...) Spółki z o.o. we W.**

przeciwko: **(...) S.A. w W.**

o udzielenie zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 26 lipca 2012 r., sygn. akt X GCo 103/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu zabezpieczył roszczenie uprawnionego (...) Spółki z o.o. we W. o zapłatę kwoty 1.376.951,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2.07.2012 r. w łącznej kwocie 8.827,58 zł poprzez zajęcie wierzytelności wskazanych szczegółowo w sentencji postanowienia a przysługujących obowiązanemu (...) S.A. w W. oraz wyznaczył uprawnionemu termin dwóch tygodni na wszczęcie postępowania o zapłatę zabezpieczonego roszczenia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie obowiązanemu zarzucił naruszenie art. 730¹ § 2 k.p.c. poprzez przyjęcie, że uprawniony wykazał interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia oraz naruszenie art. 739 k.p.c. w zw. z art. 730¹ § 3 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie interesu obowiązanego i niewyznaczenie kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu. W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Uprawniony w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 730 §1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd, można żądać udzielenia zabezpieczenia. W myśl art. 730¹ §1 kpc udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Skarżący kwestionował w istocie występowanie obu tych przesłanek, a nadto wskazywał na brak ustanowienia kaucji na zabezpieczenie roszczeń obowiązanego powstałych w wyniku wykonania postanowienia o zabezpieczeniu.

Jeżeli chodzi o przesłankę uprawdopodobnienia roszczenia, to również w ocenie Sądu Apelacyjnego uprawniony w sposób wystarczający na potrzeby postępowania zabezpieczającego uprawdopodobnił roszczenie, którego zabezpieczenia się domaga. Podzielić należy stanowisko Sądu Okręgowego, który odwołując się do przedłożonych przez uprawnionego dokumentów przyjął, że uprawdopodobniają one wykonanie przez uprawnionego robót budowlanych w oparciu o łączącą strony umowę. Podnoszone przez obowiązanego zarzuty dotyczące nienależytego wykonania wszystkich prac będą mogły być podnoszone w toku merytorycznego rozpoznania sprawy, natomiast na obecnym etapie nie mogą wpłynąć na ocenę, iż uprawniony swoje roszczenie uwiarygodnił.

Nie można podzielić również zarzutów zażalenia w zakresie w jakim skarżący kwestionuje drugą z przesłanek zabezpieczenia jaką jest interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. W ocenie Sądu Apelacyjnego uprawniony w sposób dostateczny uprawdopodobnił, że obowiązanym unika realizacji swojego zobowiązania a Raport Informacji Gospodarczej KRD wskazuje na zaległości płatnicze. Twierdzenia obowiązanego dotyczące posiadania majątku znacznej wartości w kontekście twierdzeń (niekwestionowanych w toku postępowania zażaleniowego) o obciążeniu hipotecznym nieruchomości obowiązanego nie mogły zmienić powyższej oceny. Podnoszona okoliczność, iż hipoteki zabezpieczają kredyt obrotowy nie podważa faktu, że nieruchomości są obciążone, co w sposób istotny wpływa na możliwość zaspokojenia wierzytelności uprawnionego.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego nie zachodziły też podstawy do ustanowienia kaucji przewidzianej w art. 739 k.p.c.

Przesłanką zastosowania przez sąd art. 739 § 1 k.p.c. jest stwierdzenie, że wykonanie określonego postanowienia o zabezpieczeniu przez uprawnionego stwarza niebezpieczeństwo doznania szkody przez obowiązanego. W świetle powołanego przepisu do ustanowienia kaucji powinno dojść przed wykonaniem postanowienia o zabezpieczeniu, tym samym wątpliwości budzi możliwość ustanowienia kaucji, gdy jak twierdzi sama skarżąca postępowanie w przedmiocie zabezpieczenia zostało już umorzono ze względu na wykonanie zabezpieczenia. Nawet dopuszczając możliwość ustanowienia w takiej sytuacji kaucji przewidzianej w art. 739 § 1 k.p.c. nie ulega wątpliwości, że obowiązanym winien wykazać, że wykonanie postanowienia o zabezpieczeniu prowadziło do powstania szkody w majątku obowiązanego, czego w realiach niniejszej sprawy nie uczynił. Wiązanie potencjalnej szkody z wielością wierzytelności podlegających zajęciu, nie jest trafne wobec tego, że zabezpieczenie następuje jedynie do wysokości roszczenia uprawnionego.

Wobec powyższego należało, podzielając stanowisko Sądu Okręgowego zażalenie obowiązanego oddalić, w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

MR